

Bendt Bendtsen (KF):

Når vi læser bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan man se, at en artikelserie i Politiken har været stærkt medvirkende årsag til beslutningsforslagets fremsættelse. Nu var det ikke just et flot og effektivt billede, man tegnede af AF-Storkøbenhavn i Politiken. Det medførte da også, at arbejdsministeren iværksatte en undersøgelse, som vi nu går og venter på. Man lovede dengang, at undersøgelsen ville komme ultimo maj 1996, så den må jo være lige på trapperne.

Fra konservativ side kan vi være enige i, at vi skal afskaffe overflødigt bureaukrati, som Fremskridtspartiet omtaler i bemærkningerne til forslaget, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget. Vi mener, der er valgt en løsning, som måske er lige let nok, og vi vil godt se på bl.a. den kommende rapport, inden vi begynder at fælde dommen. Derimod siger vi ikke, at vi ikke vil være med til at lave om på AF hen ad vejen; vi mener bare ikke, at forslaget, som det er skruet sammen, er det rigtige.

Hvis selve konstruktionen fra Fremskridtspartiet med, at forslaget skal indebære, at bevillingssystemet for arbejdsformidlingen laves om, så man direkte kan se på det enkelte arbejdsformidlingskontors bevilling, om man formidler en tilstrækkelig mængde arbejde, sådan lige skal stå til troende, vil det betyde, at i en tid, hvor samfundet er i lavkonjunktur, hvor arbejdsløsheden stiger, og hvor det er sværere at formidle og skaffe job, skal AF have færre bevillinger, og i tider, hvor det er uhyre let at besætte og formidle job, stiger bevillingerne. Det hænger ikke sammen.

Fra konservativ side er vi tilfredse med det store regionale ansvar, som er udlagt til arbejdsmarkedsrådene. Arbejdsmarkedets parter har fået stor indflydelse på midlerne, og fra konservativ side anser vi det for positivt. Her findes repræsentanterne fra arbejdslivet, og de sidder tæt på problemerne derude; det gælder flaskehalse og andre problemstillinger på arbejdsmarkedet.

I beslutningsforslagets bemærkninger står der, at Venstre og Det Konservative Folkeparti vil lægge arbejdsformidlingen ud til kommunerne. Det vil jeg gerne her fra Folketingets talerstol dementere. Det ønsker vi ikke i Det Konservative Folkeparti. Vi ønsker ikke at kommunalisere arbejdsformidlingen. Vi frygter, at det vil være de offentlige job, som vil blive foretrukket, og vi har den holdning, at arbejdsmar-

kedets parter er bedre til at løse denne opgave end nogle kommunalt ansatte embedsmænd, selv om en hel del gør et udmærket stykke arbejde.

Når det er sagt, er vi klar til at give AF et eftersyn. Vi mener, som vi har sagt det adskillige gange, at der bør være en tilsynsenhed, som ser AF efter i sømmene nøjagtig på samme måde som i det konservative krav, som blev gennemført ved det seneste finanslovforlig, om tilsynsenheden, der har som opgave bl.a. at se på arbejdsløshedskassernes forvaltning af det på området gældende regelsæt.

Vi er godt klar over, at det ikke er noget, man jubler over i venstre side af salen, men jeg vil nu gøre opmærksom på, at det er holdningen i Det Konservative Folkeparti.

Afslutningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at vi fra konservativ side venter på en udmøntning af det, som vi fik igennem i finanslov 1996, når vi taler om et incitament til at fremme privat jobtræning i AF. I bemærkningerne til betænkningen over forslag til lov om ændring lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, lovforslag nr. L 15, fik vi fra konservativ side indført:

»Den arbejdsmarkedspolitiske indsats skal dog primært rettes mod den private sektor – med det sigte, at omfanget af jobtræning i den private sektor øges. I lyset af finanslovaftalen bliver der iværksat et analysearbejde, som skal udvikle incitamentet f.eks. i form af præmieringsordninger eller særlige vederlag, der kan bringes i anvendelse i forhold til den enkelte AF-medarbejder, AF-medarbejdergrupper, AF-regionen etc. Den endelige udformning af incitamentordningen vil bl.a. bero på resultatet af analysearbejdet . . .«.

Jeg kan sige til almindelig oplysning, at det venter vi stadig væk på. Vi mener, at vi her har hånd i arbejdsministeren omkring incitamenterne til den private jobtræning.

Det viser også vores holdning i Det Konservative Folkeparti: Vi vil noget på det her område, og vi får også noget igennem, og det er, kan man sige, måske lidt af en resultatstyret bevilling, som vi her har fået hjem.

Med disse bemærkninger må jeg sige, at vi ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Vi kan være enige i den sætning i Fremskridtspartiets beslutningsforslag, hvor der står, at det at flytte papirbunker ikke er et succeskriterium. Dermed stopper vores enighed stort set også.